

Імперські амбіції – шлях у прірву

«Для досягнення поставленої мети Росія не тільки не гребує морально-правовими нормами, міжнародними домовленостями, а й ігнорує загальнолюдські цінності». Саме так висловив свою позицію щодо розвитку подій в АР Крим, а також окупації української території російськими військами гість редакції, народний депутат України Верховної Ради 2-го скликання (1994–1998 рр.), генерал-лейтенант СБУ у відставці Олександр СКІПАЛЬСЬКИЙ.

– Олександр Олександровичу, в умовах сучасних технологій розгорнута Москвою інформаційна війна проти Києва має куди більші наслідки, ніж справжня, де рвуться снаряди і свистять кулі, чи не так?

– Росія веде інформаційну (психологічну) війну проти нашої Батьківщини з дня оголошення Україною суверенності та незалежності. Ця країна, завдячуючи своїй імперській, монархічній формі правління, за сотні років упровадження політики підкорення і утримання загарбаних земель досягла високого рівня майстерності психологічного впливу на свідомість людей. Поєднавши досвід Візантії, Золотої Орди й Київської Русі, для досягнення поставленої мети Росія не тільки не гребує морально-правовими нормами, міжнародними домовленостями, а й ігнорує загальнолюдські цінності. Додайте сюди досвід використання спеціальних і новітніх технологій і ось результат, який українці відчували на собі, віддавши фактично без жодного пострілу частину своєї території.

– Скажіть, будь ласка, чому Україна програла Росії «інформаційну війну», так її й не розпачавши?

– В Україні дуже слабкий державний механізм, особливо силовий компонент, потужна антиукраїнська база, обмежена кількість державних діячів і високий рівень протистояння регіонів. Державні чиновники, отримавши законотворчі чи адміністративні повноваження, дбають насамперед про власні інтереси і не борються за національні. Корупція і примітивна кадрова політика призводить до занепаду і деградації паростків справжнього державотворення.

– Голова СБУ Валентин Наливайченко з парламентської трибуни заявив, що СБУ має докази причетності іноземних спецслужб, зокрема, агентів ФСБ і представників російської розвідки до диверсій та підкупу громадян для інспірації масових зіткнень.

– Справді, СБУ разом з прикордонниками і МВС затримала кілька десятків російських громадян, зокрема і військовослужбовців розвідувальних підрозділів тактичного рівня. На жаль, це крапля в морі.

– Сьогодні Віктора Януковича навіть ті, хто йому вірив, називають зрадником і провокатором за його письмове прохання до Володимира Путіна про військову підтримку, яке російські представники на засіданні Ради Безпеки ООН використали як підставу для військово-політичного втручання у внутрішні справи України. Можна послатися на редактора «Русского журнала» Олександра Морозова, який написав у листі до Януковича: «Ви увійдете в історію українського народу як зрадник, що попросив Москву про військову допомогу винятково в боротьбі за особисту вигоду. Ганьба ляже на ваших близьких, ваших нащадків». Ваша думка щодо цього?

– Для мого світосприйняття особистість Януковича ніколи не була авторитетною. В своїй свідомості він залишився на рівні енакієвського «пацана», якому кримінал, спецслужби і окремі представники владного олімпу вручили булаву. Злодій і зрадник, це все що ми можемо сказати про свого четвертого президента.

– Російські ЗМІ вішають на українців стереотипні ярлики: бандерівці, фашисти, осканені націоналісти. До цього переліку зараховують усіх, хто не підтримує політику Кремля. Більше того, інформантство ІТАР-ТАРС з усією серйозністю заявляє, що український парламент приймає рішення про переклад української абетки на латиницю. Повна нісенітниця! Але ж це і в Криму, і в самій РФ значна частина громадян сліпо сприймає на віру.

– Росія не мала жодних підстав юридичного характеру звинувачити будь у чому Україну. Тим паче приводу для аргументації і виправдання факту агресії проти суверенної держави. Саме тому російська військова і політична кліка взяла на озброєння досвід гітлерівської адміністрації, примітивно брехливо звинувачуючи нашу країну в зростанні нацистських тенденцій, а також у неспроможності українців до державотворення. Агресивна брехня, опора на реальних українофобів, підкуп і провокації окремих керівників псевдопатріотичних організацій в Україні дали змогу російським загарбникам одурманити свій народ і невелику частину наших громадян.

– Олександр Олександровичу, як ви вважаєте, чи не є поверненням у совкову імперію демонстрація стереотипів «одноголосно схвалюємо», «гнівно засуджуємо», які дедалі частіше лунають з уст відомих представників російської інтелігенції та діячів культури?

– Російський народ за всю свою історію ніколи не жив замкнено, завжди був озлобленим і невдоволеним. У його свідомості спотворене відчуття чужої вини за власні біди. Росіяни ніяк не можуть усвідомити: в усьому винні вони самі, а не «інородці і нацмени», висловлюючись їхньою термінологією. Саме тому Путін обрав ось такий спосіб захисту власних імперських амбіцій устами співвітчизників, аби вкотре розбудити в росіян відчуття псевдопатріотизму, за рахунок сусідів поповнити свій арсенал слави. А насправді він став на шлях відродження російського імперського фашизму.

– Дякую за відверті відповіді. Слава Україні!

Розмову вів Сергій ДУБОВІН.